

der skal sættes ned, og ikke så meget topskat og mellemskat. Det kommer vi til at diskutere på et senere tidspunkt, men jeg vil i hvert fald gerne sende det signal, at vi er meget optaget af at få skatterne for de lavestlønnede i dette land sat ned.

Jeg synes faktisk ikke, den kan trække ret meget mere. Alle ved præcis, hvad det her lovforslag drejer sig om. Det er meget enkelt fremstillet, og det er jo fremstillet sådan, at nu skal vi kun have den her ene gang i Folketinget med en anden og en tredje behandling, og når det så er overstået, kan man bare hive det frem, hvis man fortsætter sådan nogle ordninger, for så har man lovgrundlaget i orden.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg tror, hr. Poul Nødgaard har så frygtelig meget uret, når han siger, at alle ved, hvad det her drejer sig om, for regeringen støttet af hr. Poul Nødgaard og Dansk Folkeparti bruger alle de forkerte ord og lader, som om at hvis man gør sådan her, så bliver skatterne lavere. Virkeligheden er jo, at når det her lovforslag er vedtaget med Dansk Folkepartis stemmer, så er der ikke en eneste dansker, der i 2003 kommer til at betale en eneste krone mindre i skat, ikke én!

Men der er en kommune og et amt, nemlig Frederiksberg Kommune og Vestsjællands Amt, hvor borgerne kommer til at tale nogle nedskæringer, fordi de penge, man alligevel har opkrævet hos borgerne, skal man aflevere til regeringen, til staten ved hr. Poul Nødgaards hjælp. Så ikke en eneste borger i dette land får en eneste krone mindre at betale i skat i 2003. De bliver bare ringere stillet.

Kl. 17.00

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Hvis hr. Ole Stavad hørte lidt efter som den gode gamle bankmand, han er, så sagde jeg netop også, at de her midler, vi står og taler om, jo måske danner første station hen imod nogle personskattelettelser fra januar 2004. Jeg ved godt, at det er mikroskopisk i relation til de lettelser, der skal til, men det er faktisk det, vi taler om.

Den her debat drejer sig også meget om det signal, man sender til den danske befolkning. Jeg tror, og jeg sagde det tidligere i debatten, at folk altså er meget optaget, sikkert også oppe i Brovst, hvor hr. Ole Stavad bor, af, at det der skattestop da slet ikke er så tosset en idé, efter at

man i mange år har set en beskatningsprocent, der er steget med halve og hele procenter år efter år, hvor man bare kritiskløst har hævet beskatningsprocenten rundtomkring. Folk synes faktisk, at nu er målet nået, at man bør lave en opbremsning i det der, og det er så det, der sker med skattestoppet.

Lad os lige slutte af med, at det jo har vist sig, at kommunerne under ét – der er 274 af slagsen – jo faktisk kunne selv. De kunne jo faktisk overkomme at holde det, og det er jeg altså, må jeg godt sige åbent og ærligt, rimeligt imponeret af, for det er svært, når 274 kommuner skal gå op i en højere enhed.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Det er nødvendigt for mig at tage ordet med baggrund i de udtalelser, som kommer her fra Dansk Folkeparti, der jo giver udtryk for, at nu falder skatterne, også på grund af det her lovforslag, og at det kan blive til mere.

Det er jo rent faktisk ikke tilfældet. Næste år, og det må man da vide i Dansk Folkeparti, er sådan set det første år, hvor skatterne ikke falder. De er tværtimod faldet i 2002, i 2001, i 2000 og i 1999. Der er de faldet hvert år. Det har vi vedtaget her i Folketinget.

Men næste år er første gang skatterne ikke falder. Der er ikke en eneste dansker, der vil opleve, at skatten falder på grund af initiativer, der er taget her i Folketinget, men måske af andre årsager. Det burde man også vide i Dansk Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Nu drejer det sig om amtsskatten. Jeg troede ikke, at vi sådan i bred almindelighed skulle have en stor skattepolitisk debat ud af det her. Men hvorom alting er, vil jeg bare diskutere skattetrykket, som det igennem mange år har eksisteret i Danmark.

Hr. Vernersen må jo nok også erkende, at skattetrykket i Danmark er et af de højeste, vi overhovedet har i hele verden. Vi har også mange goder. Vi har børnepasning, sikkerhed for, at forældre kan få passet deres børn, skolerne fungerer, vore ældre bliver passet, og det er vi faktisk bredt enige om her i Folketinget. Jeg synes, at vi skal være både stolte og glade over, at vi har en god forsorg rundtomkring i stort set samtlige kommuner.